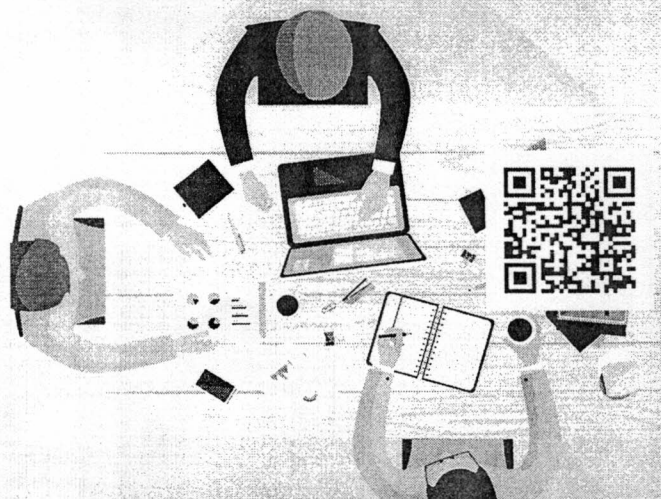

The National Conference on Education for Learning Development 2019

Proceeding

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้” ครั้งที่ 3 ประจำปี 2562

วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

ณ คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

www.conference.ssru.ac.th/edu2019

Proceeding การประชุมวิชาการระดับชาติ
การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3 ประจำปี 2562

จัดทำโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ISBN (e-book) 978-974-421-930-5

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2562

ผู้จัดทำหน้าย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ 1 ถนนอุททองนอก แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร. 02-160-1056 โทรสาร. 02-160-1057
<https://edu.ssru.ac.th/home>

พิมพ์ที่ แม็คซพอยท์

1562/61 หมู่บ้านพิบูลย์ ถนนประชากรราษฎร์ สาย 1
แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800
โทร. 081-9361-756, 081-4866-3944
E-mail: louis2saz@gmail.com

กองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3 ประจำปี 2562”

จัดโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (เจ้าภาพหลัก)
ร่วมกับหน่วยงานเจ้าภาพร่วม จำนวน 5 แห่ง ได้แก่
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ที่ปรึกษา

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา น้อยจันทร์

คณบดีคณะครุศาสตร์

กองบรรณาธิการภายนอกมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง
ศาสตราจารย์ ดร.นัยนา เกิดวิชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทีปพิพัฒน์ สันตะวัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ หอมบุปผา
อาจารย์ ดร.สายทิพย์ ยะฟู
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามี่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณีต ม่วงนวล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์เกรียติ เศวตเมธิกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรัตน์ พูลกระจ่าง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ
นายสมพร ปิยะพันธ์
นางสาวปรียาภรณ์ มัชฌิมกะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริภาณี ศรีกนก
อาจารย์ ดร.เพชรรา พิพัฒน์สันติกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวช รัตนเพียร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พร้อมศักดิ์ บึงบัว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ขุนทอง
อาจารย์ ดร.ภาพร พุทธิชนกาญจน์
อาจารย์ ดร.พินยา เขียวบุญจันทร์

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

กองบรรณาธิการภายในมหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ฤๅเดช เกิดวิชัย
รองศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา น้อยจันทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สจิวรรณ ทรรพาส
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชีรา มะหิเมือง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงศ์ บุญผดุง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย ธรรมแสนห์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาวิณี ไหมมานะสิน
อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์
อาจารย์ ดร.อัญชนา สุขสมจิต
อาจารย์ ดร.วิภาวรรณ เอกวรรณัง
อาจารย์ ดร.อารยา ลี
อาจารย์ ดร.สุมาลี เทียนทองดี
อาจารย์ ดร.ศศิพร พงศ์เพลินพิศ
อาจารย์สงกรานต์ ขุนทิพย์ทอง
อาจารย์วิรพจน์ รัตนवार
อาจารย์ธีราภรณ์ พลายเล็ก

[illegible]

กองการจัดการ

นางรวรินท์ พระยาน้อย
นางสาวมณีเนตร รวมภักดี
นายอำไพ เพชรว่าว
นางศรรัตน์ เพิ่มญาติ
นางสาวไสรินทร์ มุลจันทร์หอม
นางสาวปรารถนา บัวดีศ
นายหัสถชัย นวนประสงค์
นางสาวภาสพิชญ์ จันทโชติ
นางสาวกัลยา สายประสิทธิ์
นางสาวธิดารัตน์ โชคนาคะวโร
นางกฤตติกา ไกรแก้ว
นางสาวภัทรพร หัสดี
นางสาวเมศินี อยู่ยั้งยืน
นางสาวกาญจนา ดีพรม
นายจิรัชดิธร มุกดาเพชร

[illegible]

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงานวิจัยของการประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3 ประจำปี 2562”

รูปแบบฉบับเต็ม (Full Paper)

กลุ่มที่ 1 กลุ่มครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา น้อยจันทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชีรา มะหิเมือง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทีปพิพัฒน์ สันตะวัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามี่
อาจารย์ ดร.สิริกร โตสติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ
อาจารย์ ดร.เพชร พิพัฒน์สันติกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พร้อมภาค บึงบัว
อาจารย์ ดร.เจนจิรา รัตนเพียร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

2. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร.นัยนา เกิดวิชัย
รองศาสตราจารย์ ดร. สจิวรรณ ทรพรพสุ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงศ์ บุญผดุง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย ธรรมเสนห์
อาจารย์ ดร.สายทิพย์ ยะฟู
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา ผ่องพิทยา
อาจารย์ ดร.ธิดารัตน์ ตันนิรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รินรติ ปาปะโน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริภาณี ศรีกนก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ขุนทอง
อาจารย์ ดร.พินยา เขียวบุญจันทร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

3. กลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม

อาจารย์ ดร.อารยา ลี
อาจารย์ ดร.สุมาลี เทียนทองดี
อาจารย์ ดร.ไกรวิชญ์ ดีเอม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติวิสุทธิ วิมุตติปัญญา
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรัตน์ พูลกระจำง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์เกรียติ เศวตเมธิกุล
อาจารย์ ดร.หทัยชนก โทสินธิติ
อาจารย์ ดร.สุภาพร สรสิทธิ์รัตน์

4. กลุ่มงานวิจัยในชั้นเรียน

อาจารย์ ดร.วิภาวรรณ เอกวรรณัง
อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์
อาจารย์ ดร.พรรณราย เทียมทัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณีต ม่วงนวล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต้องลักษณ์ บุญธรรม
อาจารย์ ดร.ภรตดิษฐ์ แปงจิตต์
อาจารย์ ดร.ภาพร พุฒินกาญจน์

5. กลุ่มภาคโปสเตอร์

รองศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา น้อยจันทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงศ์ บุญผดุง
อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา
อาจารย์ ดร.สายทิพย์ ยะฟู
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามี่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์เกรียติ เศวตเมธิกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ
อาจารย์ ดร.เพชรฯ พิพัฒน์สันติกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พร้อมภัก บึงบัว
อาจารย์ ดร.พินยา เขียวบุญจันทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

การศึกษากระบวนการเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมผ่านกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย นักบุญจัน วาสกุล และจักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า	1301
การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่อง การผลิตสินค้าและบริการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มลิวลย์ เทียบจันทิก	1311
การพัฒนาสื่อการสอนชุดการทดลองการหาค่าคงที่ของสปริงจากการใช้เซนเซอร์สมาร์ทโฟน ปวรพรรณ เทียมศรี ภาณุวัตร ชูราศรี และสุทัศน์ จันบัวลา	1323
การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Co-op Co-op เรื่อง พลเมืองดีของชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ลักษณะลิน พาคลัง ประภัสสร ปรีเอี่ยม และทัศนีย์ นาคคุณทรง	1332
คุณลักษณะการรู้สิ่งแวดล้อมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 พัชรินทร์ ปัญญาทิพย์	1342
ศักยภาพการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จิรโรจน์ บุญราช โดมธราดล อนันตสาน สุภชัย ตรีเทศ และธีรภัทร กิจจารักษ์	1352
<u>วิถีไทยและวัฒนธรรมประชาธิปไตย : ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์</u> <u>โดมธราดล อนันตสาน อภิไท สอนทอง สุภาญดา ทองคำ และธีรภัทร กิจจารักษ์</u>	<u>1362 *</u>
การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เมธอร์ลิล พันธุ์สะอาด ดรุณนภา นาชัยฤทธิ และสุรกานต์ จังหาร	1371
การพัฒนาแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำพล มัดจุปะ	1383
การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องสถิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ขวัญเรือน พานแก้ว	1395
การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบผสมผสานรวมกับการเรียนแบบแก้ปัญหา เชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผลงานการถ่ายภาพเชิงสร้างสรรค์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร ปริยาภรณ์ บุญมีรอด และเอกกณ บงท่าไม้	1406
ผลกระทบของความรู้เดิมและวัตถุประสงค์การสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียน ในการสอนอ่านเชิงวิชาการ ฉัตรปวีณ อำภา	1416

วิถีไทยและวัฒนธรรมประชาธิปไตย : ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์

โตมรราดล อนันตสถาน, อภิไท สอนทอง, สุภาณูตา ทองคำ และธีรภัทร กิจจารักษ์

e-mail: burwood_1977@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง วิถีไทย และ วัฒนธรรมประชาธิปไตย : ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติวิถีชีวิตวัฒนธรรมคนไทยกับวัฒนธรรมประชาธิปไตยในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ วิธีการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดผู้ให้ข้อมูล คือ ประชาชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 11 อำเภอ อำเภอ ละ 100 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน(Multi stage random sampling) คัดเลือกจากประชากรแยกตามกลุ่มอาชีพ 4 อาชีพ คือ เกษตรกร ค้าขาย รับจ้าง และข้าราชการ รวมทั้งสิ้น 1,100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและนำข้อมูลรวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศชายมากกว่าผู้หญิงด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยที่ 40-49 ปี มีอาชีพเป็นเกษตรกรสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษามีรายได้ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 5,001 บาทถึง10,000 บาท สำหรับระดับทัศนคติทางวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับด้านความเชื่อ/ประเพณี/วัฒนธรรมไทย/วิถีแบบไทยผลการวิจัยพบว่าทัศนคติทางวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมากและสำหรับระดับทัศนคติทางวัฒนธรรมประชาธิปไตยผลการวิจัยพบว่าทัศนคติวัฒนธรรมประชาธิปไตยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: วิถีไทย , วัฒนธรรมประชาธิปไตย

Thainess and Democratic Culture: A case study
Phetchabun province
Domtharadol Anantasan ,Aphithai Sornthong ,Sukanda hongkham,
Teeraphat Kitjarak

e-mail: burwood_1977@hotmail.com

ABSTRACT

The current paper on "Thainess and Democratic Culture: Phetchabun Province aimed to 1) find out attitudes toward Thainess and Thai culture including democratic culture in Phetchabun province . According to the methodology, the study used Multi stage random sampling to exemplify the people in 11 districts of Phetchabun province - 100 each district. These samples were randomized from 1,100 of the total population of 4 different careers: farmer, merchant, general employee, and civil servant. A paper questionnaire was used to collect data. Then, the data was manipulated by a statistical packaged program for the social sciences.

The findings showed the majority of the respondents were male; almost all the respondents were in the age range of 40-49; most of the respondents worked as farmers; most of the respondents obtained high school; most of the respondents were in the income range of 5,001-10,000 baht. The overall level of the attitudes toward Thai beliefs, traditions and culture and Thainess was high. Meanwhile, the overall level of the attitudes toward democratic culture was moderate.

Keywords: Thainess ,Democratic Culture

บทนำ

เมืองไทยมีประวัติศาสตร์ในการสร้างบ้านสร้างเมืองมาอย่างยาวนานมีการสร้างเมืองให้มีความเจริญและมีอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ มีวิถีชีวิต และ วัฒนธรรม ความเป็นชาติ อันมีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนานนับพันปีอย่างชาติไทย จนถึงปัจจุบันส่งผลให้ประเทศของเราเป็นชาติ-รัฐที่มีวัฒนธรรมของตนเอง อย่างเข้มแข็ง แม้ว่าด้วยอุปนิสัยของคนไทย ที่มีลักษณะประนีประนอม และยอมรับมากกว่าขัดแย้ง เหล่านี้ส่งผลให้คนไทยรับวัฒนธรรมต่างชาติได้ง่าย แต่ในขณะเดียวกันอีกเช่นกัน ที่คนไทยจะมีความเป็นปัจเจกชนสูงด้วยเช่นกัน กล่าวคือ แม้คนไทยรับวัฒนธรรมต่างชาติได้ง่าย แต่ คนไทยก็ยังคงถือตนว่ามีวัฒนธรรมของตนเองที่ดีกว่ามีความภูมิใจ เอกลักษณะของความเป็นชาติไทย สำหรับค่านิยมวัฒนธรรมคืออะไร เป็นค่านิยมวัฒนธรรมที่ได้มาจาก พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.2483 และ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2485 ได้ให้ความหมาย “วัฒนธรรม” ว่า วัฒนธรรมหมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียว ก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดีของประชาชน และกำหนดในมาตราที่ 5 ให้คนไทยทุกคนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามวัฒนธรรมแห่งชาติ ผดุง ส่งเสริมความก้าวหน้าของชาติด้วยการรักษาวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และช่วยปรับปรุงทะนุบำรุงให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ

วัฒนธรรม ตามคำจำกัดความในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ให้ไว้ว่า “วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมในการแต่งกาย, วิถีชีวิตของหมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมพื้นบ้าน วัฒนธรรมชาวเขา ซึ่งโดยวัฒนธรรมแบ่งได้วัฒนธรรมทางวัตถุ คือ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่มนุษย์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความสุขทางกาย อันได้แก่ ยานพาหนะ ที่อยู่อาศัย ตลอดจนเครื่องป้องกันตัวให้รอดพ้นจากอันตรายทั้งปวงและ 2.วัฒนธรรมทางจิตใจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของมนุษย์ เพื่อให้เกิดปัญญาและมีจิตใจที่งดงาม อันได้แก่ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม คติธรรม ตลอดจนศิลปะ วรรณคดี และระเบียบแบบแผนของขนบธรรมเนียมประเพณี(นัยยา โสมอินทร์,2556:ไม่ระบุหน้า)

ดังนั้น วัฒนธรรมไทย คือ วิถีชีวิตที่คนไทยเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดทางสังคม ที่ได้สั่งสม เหมาะสม กับสภาพแวดล้อม สามารถเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต และใช้เป็นเครื่องมือหรือเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาในสังคม

จากค่านิยมข้างต้น วัฒนธรรมโดยรวมคือ วิถีชีวิตของคนในกลุ่มที่มีความเชื่อที่เหมือนหรือคล้ายกัน มีแบบแผนการดำเนินชีวิต ที่มีการต่อต้าน-ยอมรับ การจัดการความขัดแย้ง การแก้ไขปัญหา การปรับตัว มีวิธีการรับ-ส่งวัฒนธรรม การยึดมั่นแบบแผนตามที่ได้รับอิทธิพลจากแหล่งวัฒนธรรมของตน ที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงได้บ้างตามความเปลี่ยนแปลงได้บ้างในบางระดับเพื่อสืบทอดต่อไป การกล่อมเกลางานสังคม (socialization) เมื่อมนุษย์มีอาณาจักรมีการจัดระบบการปกครองซึ่งการปกครองมีหลายแบบโดยเมืองไทยมีการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (absolute monarchy) จนมีการเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองเรียกการปกครองแบบประชาธิปไตย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเรียกว่าราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ (Constitutional Monarchy) และพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันที่ประชาชนรักและความเคารพนับถือจากประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ หลังการได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. 2475 ประเทศไทยต้องเผชิญปัญหาจากระบบประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการปฏิวัติ/รัฐประหาร มีการยกเลิกและการร่างรัฐธรรมนูญถึง 19 ฉบับ(เฉลี่ยรัฐธรรมนูญ 1 ฉบับ ใช้ได้ 4 ปี) มีวิกฤตการเมืองที่ส่งผลให้เกิดการสูญเสียชีวิตทรัพย์สินมากมายหลายครั้ง ตั้งแต่ กบฏบวรเดช พ.ศ.2476 กบฏแมนฮัตตัน พ.ศ.2494 เหตุการณ์ 14

ตุลาคม พ.ศ.2516 เหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ.2519 การคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ระหว่างปี พ.ศ.2500-2523 เหตุการณ์พฤษภาคมทมิฬ พ.ศ.2535 เหตุการณ์วิกฤตการณ์การเมืองไทย พ.ศ.2548-2553 ปัจจุบันยังเผชิญหน้ากันอยู่โดยที่ไม่สามารถหาทางออกของปัญหาวิกฤต ความขัดแย้งได้นี้เป็นหลุมดำที่สังคมไทยไม่สามารถก้าวพ้นได้ (อภิไท สอนทอง. 2559 : 5)

สำหรับจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ มีประชาชนที่หลากหลาย ทั้งอาชีพ การดำเนินชีวิต จึงทำให้นักวิจัยสนใจศึกษา วิถีไทย และวัฒนธรรมประชาธิปไตย ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของประชาชนที่มีต่อวิถีไทยและแนวคิดทางวัฒนธรรมประชาธิปไตยซึ่งอาจจะส่งผลต่อค่านิยมใหม่ในทางการเมืองและการดำเนินชีวิต ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง วิถีไทยและวัฒนธรรมประชาธิปไตย : จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติวิถีชีวิตวัฒนธรรมคนไทย และ วัฒนธรรมประชาธิปไตย ในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบพื้นที่ในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 11 อำเภอ ได้แก่

1) อำเภอเมืองเพชรบูรณ์	7) อำเภอปึงสามพัน
2) อำเภอหล่มสัก	8) อำเภอวิเชียรบุรี
3) อำเภอหล่มเก่า	9) อำเภอศรีเทพ
4) อำเภอเขาค้อ	10) อำเภอชนแดน
5) อำเภอน้ำหนาว	11) อำเภอวังโป่ง
6) อำเภอหนองไผ่	

ทำการเก็บข้อมูลอำเภอละ 100 คน จำนวน 1,100 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้แบบการเลือกโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบค่าการให้น้ำหนักในแต่ละด้านของแบบสอบถาม ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญการวิจัย 3 ท่าน แล้วนำข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการตรวจพิจารณาแล้วนำมาหาค่าความสอดคล้องโดยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ของแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือได้ว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และผู้วิจัยนำไปทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากกรรมการที่ปรึกษาแล้วไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจริงจำนวน 30 ชุด โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ตามแบบของครอนบาค (Cronbach)

ผลการทดสอบการหาค่าความเชื่อมั่นที่ได้คือเท่ากับ 0.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนด คือ 0.70 แสดงว่า แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ที่มีความเที่ยงน่าเชื่อถือ อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ให้ผลที่น่าเชื่อถือได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือแนะนำตัว เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปลงพื้นที่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ในจังหวัดเพชรบูรณ์

3.3 เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามแล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ต่อไป

3.4 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการอธิบายและสรุปลักษณะทั่วไปของตัวแปรต่างๆ โดยอาศัยค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องวิถีไทย และ วัฒนธรรมประชาธิปไตย:ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณโดยเก็บตัวอย่างจากประชาชน จังหวัดเพชรบูรณ์ รวม 11 อำเภอ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ด้านลักษณะข้อมูลทั่วไปลักษณะส่วนบุคคล

1. ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 607 คน คิดเป็นร้อยละ 55.2 เพศหญิง จำนวน 493 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8

2. ด้านอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี มีจำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 รองลงมา มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมา มีอายุระหว่าง 20 - 29 ปี จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 รองลงมา มีอายุระหว่าง 50-59 ปี จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 และจำนวนน้อยที่สุด มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

3. ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกร จำนวน 550 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.0 รองลงมา มี รับจ้าง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมีจำนวนผู้ให้ข้อมูลน้อยที่สุดเท่ากัน คือ อาชีพรับราชการและอาชีพค้าขาย จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

4. ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลมีระดับการศึกษามัธยมศึกษาจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมา คือ ประถมศึกษา จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และรองลงมาจะมีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 เป็นอนุปริญญาจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 สูงกว่าปริญญาตรีมีผู้ตอบเพียง 31 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

5. ด้านรายได้ ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลมีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001บาท ถึง10,000 บาท มีจำนวน 512 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 319 คิดเป็นร้อยละ

29.0 ถัดมามีรายได้ 10,001 บาทถึง 20,000 บาท มีจำนวนผู้ให้ข้อมูล 188 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ผู้ให้ข้อมูลที่มีรายได้เกินกว่า 30,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีเพียง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ด้านทัศนคติความเชื่อประเพณีวัฒนธรรมและวิถีแบบไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.78) แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติความเชื่อประเพณีวัฒนธรรมและวิถีแบบไทยในประเด็นที่ว่าเป็นชาวพุทธที่เชื่อมั่นในพุทธศาสนาเชื่อในอนิจจังความไม่เที่ยง ความไม่แน่นอนของชีวิตเชื่อเรื่องเวร-กรรม ยึดถือสุภาสิต-คำพังเพยของไทย เข้าร่วมงานบุญตามประเพณี เช่นงานบวช-งานแต่ง-งานศพ-ลอยกระทง-สงกรานต์ อยู่ในระดับมาก

ด้านทัศนคติวัฒนธรรมประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณารายข้อจะพบในประเด็นที่เกี่ยวกับความเชื่อในความเท่าเทียมกันของมนุษย์ การเคารพในเสรีภาพส่วนบุคคล, การรับฟังผู้มีความเห็นต่างจากกันได้, ยอมรับในเสียงข้างมากและกลไกการเลือกตั้งแบบเสรีประชาธิปไตย, ชอบการแข่งขันต่อสู้, การเห็นด้วยกับการสั่งสอนบุตรด้วยการเยียนตีเพื่อให้หลานจำ, ชอบการเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลันทันทีเพราะรวดเร็วทันการมีความเชื่อว่าทุกคนล้วนเกิดมาเป็นคนดี, ชอบการปกครองตนเองแบบเสรีประชาธิปไตยกว่าถูกปกครองแบบเผด็จการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง วิถีไทยและวัฒนธรรมประชาธิปไตย : ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการศึกษาระดับปริมาณ โดยเก็บตัวอย่างจากประชาชนจำนวน 11 อำเภอ ของ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะข้อมูลทั่วไปลักษณะส่วนบุคคลพบว่า ลักษณะทั่วไปส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 607 คน ด้านอายุ พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 40-49 ปี มีจำนวน 320 ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกรจำนวน 550 คน ระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลมีระดับการศึกษามัธยมศึกษาจำนวน 376 และพบว่าส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลมีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001บาท ถึง 10,000 บาท มีจำนวน 512 คน

สำหรับด้านทัศนคติทางวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อประเพณีวัฒนธรรมไทยและวิถีแบบไทย มีการปลูกฝังถ่ายทอดทางความคิดและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมเพื่อให้ตนเองสามารถเข้ากับสังคมได้หรือเป็นการปฏิบัติกันมานาน เช่น การร่วมงานบุญตามประเพณี เช่นงานบวช-งานแต่ง-งานศพ-ลอยกระทง-สงกรานต์ หรือเป็นความเชื่อที่ได้รับการสั่งสอนมาหรือการได้รับเจอเหตุการณ์ในชีวิตเช่นเชื่อในอนิจจังความไม่เที่ยง ความไม่แน่นอนของชีวิต หรือเชื่อเรื่องบุญ-วาสนา-บารมี วิถีชีวิตประชาชนมีความเชื่อเรื่องภูติผีปีศาจ โชคลาง ไสยศาสตร์ และยึดถือสุภาสิตคำพังเพยของไทยเป็นแนวทางในการสอนหรือเตือนสติ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลเป็นคนในท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงมีลักษณะที่ถ่ายทอดปลูกฝังความคิดที่ไม่แตกต่างกัน เช่น ท่านเชื่อเรื่อง บาป-บุญ นรก-สวรรค์ ซึ่งในลักษณะสังคมไทยมีการปลูกฝังความเชื่อเหล่านี้มาตั้งแต่เด็ก และมีการถ่ายทอดเรื่องๆมาจึงกลายเป็นความเชื่อทางวัฒนธรรมด้วยเช่นกัน จึงยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตของผู้คนในชุมชนท้องถิ่นนั้น ๆ โดยการ สะท้อนพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงถึงทัศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรมและ คุณธรรม จนกลายเป็นแบบแผน กฎเกณฑ์ที่สามารถร่วมกันปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ สัญญา เสนาภูมิ (สัญญา

เคนาภูมิ. 2558 : 181) วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย (Democracy way of life) หมายถึงการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคมที่เอื้ออำนวยต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเช่นการใช้เหตุผล ในการตัดสินใจปัญหาหรือข้อขัดแย้งระหว่างกันการรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีสติสัมปชัญญะปราศจากอคติและมีความอดทนต่อความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากตนความมีน้ำใจประชาธิปไตยยอมรับเหตุผลที่น่าเชื่อถือกว่ายอมรับเสียงข้างมากเคารพในศักดิ์ศรีสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของเพื่อนมนุษย์ด้วยกันมีจิตใจกว้างขวางพร้อมที่จะยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงตนเองอยู่เสมอความสนใจกิจการบ้านเมืองและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการรู้จักประนีประนอมมากกว่าที่จะตั้งต้นเอาชนะกันโดยอาศัยการขู่ข่มการมองโลกในแง่ดีสมาชิกของสังคมประชาธิปไตยจะต้องมีศรัทธาและความหวังต่อชีวิตเสมอความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และสอดคล้องกับวินา เอี่ยมประไพ (วินา เอี่ยมประไพ .2550 : บทคัดย่อ อ้างใน ภูสิทธิ์ ชันติกุล .2557 : 12) ศึกษาเรื่อง วิถีชีวิตชุมชนคลองบางกอกน้อย ผลการวิจัยพบว่า ในประเด็นด้านวัฒนธรรมนั้นประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนนับถือพุทธศาสนา เป็นคนไทยที่มาจากต่างจังหวัด มี คติความเชื่อตามแนวทางพุทธศาสนา โดยทั่วไป ซึ่งวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามเป็นศูนย์กลาง พิธีกรรมที่เกิดขึ้นใน ชุมชนมักจะเป็นพิธีกรรมที่สอดคล้องกับความเชื่อตามแนวพุทธ เช่น การทำบุญวันธรรมสวนะ ทำบุญวันเกิด ทำบุญตักบาตรไหว้พระตามประเพณีสำคัญ ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ มาฆบูชา วิสาขบูชา อาสาฬหบูชา เข้าพรรษา ออกพรรษา และลอยกระทง ซึ่งประเพณีต่าง ๆ เป็นการทำบุญตามฤดูกาลถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรมมีลักษณะการให้ลูกหลานได้เข้าไปมีส่วนร่วมปฏิบัติด้วยกัน โดยเฉพาะประชาชน ในชุมชนได้ให้ความสำคัญกับการทำบุญในวันปีใหม่และวันสงกรานต์มาก

สำหรับด้านทัศนคติวัฒนธรรมประชาธิปไตย สุขุม นวลสกุล (สุขุม นวลสกุล. 2555 : 71) อธิบายว่า “วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถเรียนรู้ และถ่ายทอดได้” จึงหมายความว่า ต้องมีวิธีการที่จะทำให้มนุษย์สามารถเรียนรู้และถ่ายทอดวัฒนธรรมได้วิธีการนั้นคือการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) จะเห็นได้จากประชาชนมีความเชื่อมั่นในระบบประชาธิปไตยว่าจะสามารถช่วยให้ประชาชนได้โดยที่ประชาชนอยากได้ผู้นำที่สามารถช่วยเหลือประชาชนและมีจิตใจที่ดีตามหลักคำสอนทางศาสนาพุทธและได้รับการยอมรับจากคนจำนวนมากที่ให้ความเคารพยกย่องอย่างไรก็ตามความเชื่อและวัฒนธรรมประชาธิปไตย (สุขุม นวลสกุล. 2543 : 20 - 22 อ้างถึงใน ญาณิษฐ์ สันตะพันธ์ .2550 : ออนไลน์) อธิบายเกี่ยวกับวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยไว้ว่า การที่ประเทศใดหรือสังคมใดจะเป็นประชาธิปไตยได้นั้น ไม่ใช่เพียงแต่ว่ามีระบบการเมืองเป็นประชาธิปไตยเท่านั้นเป็นใช้ได้ ความจริงแล้วอุปนิสัยของคนในสังคมและวิถีดำเนินชีวิตประจำวันต้องมีลักษณะเป็นประชาธิปไตยด้วยจึงจะมีส่วนช่วยเหลือเลี้ยงระบบประชาธิปไตยทางการเมืองให้ไปอยู่สภาวะต่อไปได้ ลักษณะของวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยนั้นควรต้องมีลักษณะดังนี้ 1.เคารพเหตุผลมากกว่าบุคคลรู้จักกาล 2.ประนีประนอม (Compromise) ผู้ที่เลื่อมใสในประชาธิปไตยจะต้องรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นไม่ตั้งต้นแต่ความคิดของตนเป็นสำคัญมีช่องทางใดที่จะประสานความคิดของตนให้สอดคล้องหรืออะลุ่มอล่วยกับทรรศนะของคนอื่นได้ ย่อมทำเพื่อป้องกันความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง ไม่ยึดมั่น 3.มีระเบียบวินัย สังคมประชาธิปไตยจะดำเนินไปได้ดี คนในสังคมจะต้องเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย “ปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองอย่างสม่ำเสมอ 4.มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (Public spirit) ความรับผิดชอบต่อส่วนรวมจะเกิดขึ้นจากความรู้สึกของคนในสังคมว่า ตนเป็น

เจ้าของประเทศและประเทศเป็นของคนทุกคนการประพตตนาเป็นพลเมืองดี ได้แก่ การช่วยกันรักษาสมบัติของส่วนรวมหรือสมบัติของสาธารณะ ลักษณะเช่นนี้มักสืบเนื่องมาจากความสำนึกที่ว่า ตนได้รับการศึกษาสามารถทำมาหาเลี้ยงชีพ และดำรงชีวิตอยู่ได้ ก็เพราะสังคมอันเป็นส่วนรวมของคนทุกคน ดังนั้นจึงต้องมีหน้าที่ทำประโยชน์ให้เป็นการตอบแทน อย่างไรก็ตาม ในเรื่องวิถีชีวิตที่เป็นประชาธิปไตยนี้ ถ้าแยกแยะเป็นประเด็นปลีกย่อยก็สามารถหยิบยกได้อีกมาก เช่น เป็นคนหนักแน่นไม่หุบเบา มีทรรศนะที่ติดต่อกันอื่น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เป็นต้น ลักษณะ 4 ประการข้างต้นเป็นเพียงลักษณะที่เห็นว่าสำคัญของการที่จะมีวิถีชีวิตสนับสนุนระบอบประชาธิปไตยสอตคล้องกับ เกษม ศิริสัมพันธ์ (เกษม ศิริสัมพันธ์. 2546 : 24 อ้างถึงใน อภิไท สอนทอง 2559 : 34) กล่าวว้า วัฒนธรรมทางการเมือง เป็นกรอบหรือแนวทางของพตติกรรมทางการเมืองในสังคมหรืออีกนัยหนึ่งก็คือจาริตทางการเมืองหรือประเพณีทางการเมืองที่ปฏิบัติตองจนฝังรากลึกในสังคม เป็นกรอบของพตติกรรมตามสภาพความเป็นจริง วัฒนธรรมทางการเมืองจึงเป็นเรื่องของพตติกรรมร่วมทางการเมือง ซึ่งอาจจะถูก ดีหรือไม่ดีก็ได้ และมักเป็นเรื่องอยู่เหนืออำนาจของกฎหมาย การจะใช้อกฎหมายสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นเป็นไปได้ยาก แตในทางกลับกันจะใช้อำนาจของกฎหมายหยุดยั้งวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่พึงปรารถนาก็มักไม่ประสบความสำเร็จเช่นกัน และวัฒนธรรมความคิดทางวิถีชีวิตและวัฒนธรรมประชาธิปไตยยังมีความสำคัญต่อการไปถ่ายทอตความรู้ใหม่ๆ แก่สังคม เพราะหากเราไม่เข้าใจในวิถีชีวิตจะเป็นเรื่องยากในการเข้าถึงหรือการยอมรับของสังคมได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยวิถีไทยและวัฒนธรรมประชาธิปไตย : ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์ ควรมีการจัดประชุมกลุ่มผู้นำชุมชนและประชาชนในหมู่บ้านเพื่อให้เข้าใจในบทบาทของประชาชนในชุมชนเพราะในชุมชนมีสภาพทางสังคมที่แตกต่างกันร่วมถึงการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวที่แตกต่างกันมีผลให้ความคิดมีความเห็นแตกต่างกันได้ ดังนั้นการการถ่ายทอตความรู้ในการพัฒนาด้านใดก็ตามจะต้องสามารถเข้าใจในบริบทของสังคมนั้นผู้ที่มบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยในการพัฒนาคนในชุมชนได้ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาความคิดการพัฒนาทัศนคติในมุมมองต่างๆตองเริ่มจากผู้นำผู้นำชุมชนและประชาชนในหมู่บ้านให้ทราบหน้าที่ของพลเมืองรวมถึงการปลูกฝังค่านิยมผู้นำในอุดมคติโดยใช้หลักความคิดทางวัฒนธรรมแบบไทยในการนำมาเรยนรูเพื่อจะได้ทำการสร้างทำความเข้าใจตอการเมืองแบบประชาธิปไตยต่อไปได้ เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันมา การเปลี่ยนแปลงความคิดโดยไม่ได้ดูทางพื้นฐานวัฒนธรรมจะเป็นเรื่องที่ยากจะยอมรับ ดังนั้นการเรยนรูวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตในชุมชนสังคมจะเป็นเรื่องที่สามารถให้เข้าใจในบริบทของแต่สังคมได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามการศึกษาเรื่องวิถีไทย และวัฒนธรรมประชาธิปไตย ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาทัศนคติวิถีชีวิตวัฒนธรรมคนไทย และ วัฒนธรรมประชาธิปไตย ว่าประชาชนมีแนวคิดมุมมองทางด้านทัศนคติวัฒนธรรมวิถีชีวิตและวัฒนธรรมประชาธิปไตยอย่างไรซึ่งได้พบว่าคนไทยหรือประชาชนผู้ให้ข้อมูลมีความเชื่อปลูกฝังในเรื่องของศาสนา บุญ กรรม ที่ส่งผลต่อการกระทำในอนาคต ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเป็นพื้นฐานในการตอยอดให้กับหน่วยงานในชุมชนสามารถนำข้อมูลไปประกอบในการสร้างความเข้าใจในทัศนคติทางการเมืองท้องถิ่นจากการศึกษาในวิถีไทยในชุมชนและวัฒนธรรมประชาธิปไตย เช่น สำนักงานพัฒนาชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียน ตอไป

เอกสารอ้างอิง

- ฉันทิณี สันตะพันธ์. (2550). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบพลเมือง : แนวทางการสร้างสังคม
ประชาธิปไตย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :<http://public-law.net/publaw/view.aspx?id=1117>.
(20 พฤษภาคม 2561)
- นัทยา โสมอินทร์. (2556). วัฒนธรรม. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: http://aum3131.blogspot.com/2013/01/blog-post_29.html (5 กรกฎาคม 2561)
- พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. (2554). [ออนไลน์] เข้าถึงจาก: <http://www.royin.go.th/dictionary/>. (21 มิถุนายน 2561)
- ภูสิทธิ์ ชันติกุล. (2557). แนวคิดเกี่ยวกับภูมิสังคมและวิถีชีวิต. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
:http://www.elfhs.ssru.ac.th/phusit/file.php/1/moddata/forum/1/5/_pdf
(20 พฤษภาคม 2561)
- สัญญา เคนาภูมิ. (2558). ปัจจัยการพึ่งตนเองและปัจจัยการจัดการเทคโนโลยีที่มีอิทธิพล
ต่อประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชน ในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม.
วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 9(3) : 53-65.
- สุขุม นวลสกุล. (2555). การเมืองและการปกครองไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อภิไท สอนทอง. (2559). ทักษะคิดทางการเมืองของประชาชน : ศึกษากรณีจังหวัดเพชรบูรณ์.
รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์